

BOG

TOVE DITLEVSEN I BILLEDER - EN LIVSSKILDRING (/BOEGER/TOVE-DITLEVSEN-I-BILLEDER-EN-LIVSSKILDRING)

Af

Anne Lise Marstrand-Jørgensen (/forfattere/anne-lise-marstrand-jorgensen) (2023)

[LÅN PÅ BIBLIOTEKET \(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A137009366&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/tove-ditlevsen-i-billeder-en-livsskildring) for at anmelde

Meget vellykket indgang til en af Danmarks mest læste forfattere og en påmindelse om, at livet ikke altid er, som det ser ud.

ANMELDELSE

13 nov.23

(/users/barbara-rugholm-hessellund)

Af Barbara Rugholm (/users/barbara-rugholm-hessellund)
Redaktør

Meget vellykket og bevægende indgang til en af Danmarks mest læste forfattere og en påmindelse om, at livet ikke altid er, som det ser ud.

Anne Lise Marstrand-Jørgensen fremkalder Tove Ditlevsen med psykologisk indsigt og poetisk følsomhed i en flot, nuanceret og meget velskrevet livsskildring, der vil glæde mange læsere.

Tove Ditlevsen er fortsat aktuel her næsten 50 år efter sin død, og en sværm af genudgivelser og biografier holder liv i kunstnermyten. Alle kender hende, og mange har et personligt forhold til hendes bøger. Også Anne Lise Marstrand-Jørgensen, der gennem en række fotografier udfolder Tove Ditlevsens liv fra barndommen på Vesterbro, de fire ægteskaber, børnene og forfatterskabet til misbruget, indlæggelserne og selvmordet.

På et af bogens første fotografier kigger den lille Tove observerende ud i verden i en dåbskjole på skødet af sin mormor i 1918. Bogens sidste billeder er fra hendes begravelse i marts 1976, hvor 1000 mennesker fulgte den populære forfatters gravfærd. Alvorlige kvinder med uldfrakker og huer skuler tydeligt berørte ud i den københavnske forårssol.

Så er der alt det indimellem. Et helt liv, som er beskrevet og analyseret mere end noget andet. Marstrand-Jørgensen skriver i forordet følgende om Tove Ditlevsens store gennemslagskraft:

"Et vanskeligt og kompliceret liv giver måske særlig anledning til andres spekulationer. For de 'normale' bliver det et show, et spektakulært drama, for den, der genkender sig selv eller andre, bliver det både smertefuldt og trykt at blive set, genkendt, omfavnet. At famle og fejle og vide, at man ikke er alene".

Det er præcis det, Tove Ditlevsen giver sine læsere til alle tider: genkendelse og spejling af alt det svære i livet. Det er også interessant at læse om hendes (selv)fremstilling i medierne, hvor man støder på ganske mange modsætninger. Der er ofte uoverensstemmelse mellem ord og handlinger og således også mellem billeder og tekst i denne bog, hvor Anne Lise Marstrand-Jørgensen demonstrerer det flertydige i sine indfølelse fortløkkninger. Marstrand-Jørgensens tekst spiller på den måde fornemt sammen med de mange fotos, som når hun for eksempel skriver, at selv om Tove smiler stort over kødgryderne på pressebilledet, så kæmpede hun på det tidspunkt indædt med sine dæmoner.

Der er naturligvis ikke noget simpelt svar på, hvorfor livet blev så svært for Tove Ditlevsen. Når man læser denne bog, får man først og fremmest indtryk af nogle stærkt initierende faktorer i barndommen, der også er velbeskrevne i forfatterens erindringsværker, hvor barndommen sammenlignes med en lang og smal kiste, man ikke kan komme ud af.

"Lærer man et følsomt barn at undertrykke sine egne følelser, samtidig med at man uafledeligt eksponerer det for grumhed, må det lille menneske træffe et ubevidst valg mellem øjeblikkelig undergang eller overlevelse." skriver Anne Lise Marstrand og fortæller om barnet Tove, der udviklede sin evne til at registrere og beskrive sine omgivelser, men mest af alt sig selv og sin ambivalens i livet.

Ambivalensen, melankolien og humoren gik hånd i hånd hos Ditlevsen, og det kommer tydeligt frem i Marstrand-Jørgensens bog, der udover psykologisk indsigt støtter sig til fotografierne, værkerne, biografierne og ikke mindst Tove Ditlevsens brevvekslinger med blandt andre sin fjerde ægte mand Victor Andreasen og Ester Nagel, der var en livslang veninde.

"Ved tanken om at nogen skulle finde på at samle og udgive mine efterladte breve, tør jeg overhovedet ikke forlade mit jordiske hylster", skrev Tove Ditlevsen i et essay i Politiken i begyndelsen af 1970'erne. Med dette skælske citat fra forfatteren, der udleverede mere end de fleste, indledes denne biografi, som måske ikke bidrager med ny viden om Tove Ditlevsen, men med en anderledes form og et stærk blik for det dobbelttydige.

BOGDETALJER

Andre bøger af Anne Lise Marstrand-Jørgensen